

[Nina Andersen.]

des Udtrykket „Husholdningsundervisning“, men det er nu almindeligt, at man bruger Udtrykket „Skolekøkkenundervisning“, naar det drejer sig om Undervisning af Børn, og „Husholdningsundervisning“, naar det gælder voksne. Det vilde sikkert være rigtigt, om man søgte i denne Lovgivning at fastholde disse Udtryk og i § 20 ændrede „Husholdningsundervisning“ til „Skolekøkkenundervisning“.

Saa vil jeg gerne endnu en Gang udtale min Glæde over § 21 og det raadgivende Udvalg, som her foreslaas. Jeg mener, min Opfattelse er rigtig, naar jeg forstaar Udtalelsen: Udvalget er berettiget til at tage alle Spørgsmaal op, saaledes at det virkelig gælder alle Spørgsmaal, uden Hensyn til, hvor disse Spørgsmaal dukker op, hvad enten det nu bliver i Aftenskolen, Fortsættelsesskolen, Ungdomsskolen, paa Husholdningsskoler og -seminarier, Fagskoler, Højskoler, Husmoderforeninger o. s. v. eller i Barneskolen. Hvis det er Tilfældet, tror jeg, der vil være Mulighed for at skabe Kontinuitet i og koordinere alt Husholdningsvæsen i dette Land.

§ 22 er Tilsynsparagraffen, og her vil jeg spørge: Mon det ikke vilde være rigtigt, at man lod en Skolekøkkenlærerinde føre Tilsyn med den Undervisning, der hovedsagelig udføres af Skolekøkkenlærerinder, og lod en Husholdningslærerinde føre Tilsyn med den Undervisning, som Husholdningslærerinder udfører? Det vilde betyde, at en kvindelig Skolekøkkeninspektør skulde føre Tilsyn med Skolekøkkenundervisningen i Barneskolen og med Uddannelsen af Skolekøkkenlærerinder, medens en Husholdningslærerinde, som kan være en honorarlønnet tilsynsførende eller en Husholdningsinspektør, der er Statstjenestemand — det synes jeg i og for sig er af mindre Betydning —, fører Tilsyn med Husholdningsundervisningen for Ungdommen, hvor den ny ydes paa Husholdningsskoler, Aftenskoler, Efterskoler o. s. v., samt med Uddannelse af Husholdningslærerinder. Jeg kan her nævne, at 80 pCt. af Lærerinderne i Ungdomsskolen er Husholdningslærerinder. Jeg tror, det vil være rigtigt at ordne det efter disse Linier.

Endelig er der saa § 23, som forlanger, at Husholdningsskoler og -kursus, der i Reklameøjemed drives af private Erhvervsvirksomheder eller modtager Støtte fra saadanne, tydeligt skal angive, at Skolen, respektive Kursuset, drives af eller modtager Støtte fra den paagældende Virksomhed. Jeg har allerede indledningsvis udtrykt

min Tilfredshed hermed. Jeg synes, at det er rigtigt, at de Kvinder, der søger Husholdningsundervisning og -oplysning, er klar over, hvorvidt denne er uafhængig eller er i en bestemt Virksomheds Tjeneste.

I Stk. 2 bestemmes det — og det synes jeg ogsaa er rigtigt —, at tilsvarende Bestemmelser skal komme til Anvendelse med Hensyn til Oplysningsvirksomhed, der iværksættes gennem Husholdningsorganisationer. Kun synes jeg, at her burde tilføjes, at der ikke kan ydes Statsstøtte til saadan Virksomhed, for jeg synes, at det er helt urimeligt, at Staten paa denne Maade kan komme til at støtte privat Reklamevirksomhed.

Dette er de Bemærkninger, jeg har til det foreliggende Lovforslag. Jeg ser gerne, at det kommer til Behandling i et Udvalg, og jeg ønsker meget, at det maa faa en hurtig Gang gennem Udvalget, saaledes at vi snart kan gøre dette Forslag til Lov og derved skabe bedre Muligheder for Husholdningsundervisningen her i Landet.

Inger Gautier Schmit: Man kan sige om det foreliggende Lovforslag, at det er Frugten af et halvt Hundrede Aars energisk Arbejde baade fra Statens Side og fra det private Initiativs Side, og man kan sige, at man ikke er kommet sovende til det. Maaske er de fleste, ikke mindst i denne Sal, ganske uvidende herom, men hvis man sætter sig lidt ind i Husholdnings-sagens Historie, vil man hurtigt opdage, at der er gjort et meget betydeligt Arbejde, at der er vist stor Ildhu fra enkelte Personers Side, og at der er vist en vaagnende Interesse og Forstaaelse fra Stat og Kommuner med Hensyn til Betydningen af Husvæsenet og dets Opgave i Befolkningen.

Husvæsenet har paa en forunderlig Maade været Askepot i Samfundet. Det er kun, naar man trænger til en Husassistent og ikke kan faa nogen, at Mændene viser en forbavsende Interesse for Emnet. Det er kun, naar Husmoderen serverer meget daarligt tillavet Mad, at Manden synes, at det er forfærdeligt, at man ikke kan faa noget bedre paa Bordet, men i Almindelighed beskæftiger den menige Mand sig meget lidt med Husholdningsspørgsmaalet. Manden er ligesom født til Verden med den Forestilling, at det er noget, der gaar af sig selv og altid skal være saadan, at der ikke er noget at udsætte paa det. Imidlertid viser Virkeligheden et helt andet Billede, og naar vi i Dag har den Glæde at se et Forslag forelagt som det, vi her behandler,